

Arrest

nr. 139 715 van 26 februari 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X
 X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 26 juni 2014 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 10 juni 2014 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlagen 26quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 oktober 2014 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 5 november 2014.

Gelet op de beschikking van 15 januari 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 februari 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat J. DEMUYNCK, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 10 juni 2014 beslissingen tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlagen 26quater) ten aanzien van verzoekers. Deze beslissingen, die verzoekers op 11 juni 2014 ter kennis wordt gebracht, betreffen de bestreden beslissingen.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De Raad stelt ambtshalve de onontvankelijkheid vast van huidig beroep, bij gebreke aan het wettelijk vereiste belang.

2.2. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) de partijen bij beschikking van 22 oktober 2014 de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen.

2.3. Verzoekers richten op 5 november 2014 een schrijven aan de Raad, waarin zij verzoeken te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maken verzoekers kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij worden overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vragen om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog hun visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Waar verzoekers bij hun vraag tot horen tevens opmerkingen formuleren, merkt de Raad op dat – gelet op de vaststelling dat de vraag tot horen geen bijkomende memorie betreft – hiermee geen rekening mag worden gehouden. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt verzoekers de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesesemorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

2.4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 5 februari 2015 staat het volgende vermeld: *“De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van de vraag om te worden gehoord. De verzoekende partijen stellen aanvankelijk dat zij hun synthesesemorie te laat hebben overgemaakt en verzoeken de Raad om geen rekening te houden met deze memorie, daar het vaststellen van het gebrek aan belang zou getuigen van een overdreven formalisme, zeker nu zij in de mogelijkheid zijn om het statuut van slachtoffer van mensenhandel te verwerven. De voorzitter wijst erop dat de kern van het probleem erin bestaat dat de verzoekende partijen tijdig te kennen hebben gegeven een synthesesemorie te zullen overmaken, doch dit vervolgens niet laattijdig, maar helemaal niet hebben gedaan. De Raad beschikt niet over enige tegenindicatie dienaangaande en het komt thans aan verzoekers toe om die tegenindicatie aan te brengen. Hierop stelt de raadsman van verzoekende partijen te beschikken over een bewijs van aangetekende zending doch dit niet te kunnen voorleggen omdat het nog op diens kantoor ligt en verzoekt hij om een uitstel om dit bewijs van aangetekende zending alsnog te kunnen bijbrengen. De voorzitter wijst erop dat een dergelijk verzoek niet ernstig is, nu het kernpunt van de voorliggende betwisting de verzoekende partijen reeds zeer ruim voor de terechtzitting werd meegedeeld middels de beschikking op grond van artikel 39/73 van de wet van 15 december 1980, doch stelt de zaak te willen aanhouden tot het einde van de terechtzitting. De advocaat van de verzoekende partijen stelt dat dit geen zin heeft en dringt niet verder aan op uitstel. De verwerende partij sluit zich aan bij de beschikking.”*

2.5. Met hun betoog ter terechtzitting brengen verzoekers geen elementen aan die ertoe leiden anders te oordelen dan wat reeds in voornoemde beschikking van 22 oktober 2014 werd aangegeven. De inhoud van de beschikking, met name dat er geen synthesesemorie werd ingediend binnen de in artikel 39/81, vijfde lid van de Vreemdelingenwet wettelijk voorziene termijn van 15 dagen, blijft overeind. De Raad kan niet afzien van een wettelijk voorziene sanctie dat het ontbreken van het vereiste belang dient vastgesteld te worden vanwege een *“mogelijkheid”* om het statuut van slachtoffer van mensenhandel te verwerven. Derhalve is het beroep onontvankelijk wegens het ontbreken van het wettelijk vereiste belang.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend vijftien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA